

**WIELKOPOLSKI
WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

Poznań, 18 lutego 2026 r.

D/KO.UH.8361.80.2025

Michał Giszter
Firma Giszter Michał Giszter
ul. Piastów 1
62-400 Słupca

adres do doręczeń:
Dom Wypoczynkowy
„Pod Strzechą”
Giewartów
ul. Grota Roweckiego 155
62-402 Ostrowite

Decyzja

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz.1691), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 40a pkt 3, art. 40b ust. 1 pkt 1, ust. 2 i 4 ustawy z dnia 11 maja 2001 r. *o obowiązkach przedsiębiorców w zakresie gospodarowania niektórymi odpadami oraz o opłacie produktowej* (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 433 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

wymierza

przedsiębiorcy: Michałowi Giszterowi, prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: Firma Giszter Michał Giszter, ul. Piastów 1, 62-400 Słupca, NIP: 6671003193, karę pieniężną w wysokości 500,00 zł (słownie: pięćset złotych 00/100), wynikającą z art. 40a pkt 3 ustawy za niewykonanie obowiązku określonego w art. 3b ust. 3 ustawy.

Należność wynikającą z wymierzonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O
Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000,
w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o jej wymierzeniu stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Delegatury w Koninie, działający na mocy upoważnienia do przeprowadzenia kontroli z dnia 21 lipca 2025 r. nr D/KO.UH.8361.80.2025, przeprowadzili w dniach od 21 do 25 lipca 2025 r., kontrolę w Restauracji w Domu Wypoczynkowym „Pod Strzechą”, ul. Grota Roweckiego 155, 62-402 Ostrowite, prowadzonej przez przedsiębiorcę Michała Gisztera, Firma Giszter Michał Giszter, ul. Piastów 1, 62-400 Słupca, NIP: 6671003193.

Jak ustalono, kontrolowany przedsiębiorca prowadzi jednostkę gastronomiczną, w której oferowane są napoje i żywność pakowane przez tego przedsiębiorcę w produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienione w załączniku nr 6 do ustawy będące opakowaniami.

W ramach podjętych czynności kontrolnych sprawdzono m.in. rzetelność obsługi konsumentów oraz przestrzeganie przez przedsiębiorcę obowiązku wynikającego z art. 3b ust. 1 ustawy, tj. pobierania opłaty od użytkownika końcowego nabywającego napoje lub żywność w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, zwanej dalej „opłatą”. Ponadto, sprawdzono czy zgodnie z art. 3b ust. 3 ustawy kontrolowany przedsiębiorca zapewnia dostępność opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

W wyniku rozliczenia zakupu kontrolnego ustalono, że przedsiębiorca pobrał opłatę za opakowania z tworzywa sztucznego, w które zostały inspektorom zapakowane potrawy na wynos (na paragonie fiskalnym zarejestrowano 2x2,50 zł, odpowiadającej 4 opakowaniom w cenie 1,25 zł). Jak ustalono w toku kontroli, opłata za produkty jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych będących opakowaniami, zawierała się w cenie opakowań.

W toku kontroli ustalono, że kontrolowany przedsiębiorca nie zapewnił w jednostce gastronomicznej dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż

tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.

Niezapewnienie dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, stanowi naruszenie art. 3b ust. 3 ustawy, zgodnie z którym *„Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany do zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku”*.

Zgodnie z załącznikiem nr 6 do ustawy: *„Do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych podlegających zmniejszaniu stosowania zalicza się:*

- 1) kubki na napoje, w tym ich pokrywki i wieczka;*
- 2) pojemniki na żywność, w tym pojemniki takie jak pudełka, z pokrywką lub bez, stosowane w celu umieszczania w nich żywności, która jest:*
 - a) przeznaczona do bezpośredniego spożycia, na miejscu lub na wynos,*
 - b) zazwyczaj spożywana bezpośrednio z pojemnika oraz*
 - c) gotowa do spożycia bez dalszej obróbki, takiej jak przyrządzanie, gotowanie czy podgrzewanie*
- w tym pojemniki na żywność typu fast food lub na inne posiłki gotowe do bezpośredniego spożycia, z wyjątkiem pojemników na napoje, talerzy oraz paczek i owijek zawierających żywność.”*

Zgodnie z treścią art. 3b ust. 4 ustawy, nadzór nad przestrzeganiem przez przedsiębiorców przepisów art. 3b ust. 1-3 sprawuje Inspekcja Handlowa na podstawie ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229).

Jak wynika z art. 40a pkt 3 ustawy, *„Administracyjnej karze pieniężnej podlega ten, kto: wbrew przepisowi art. 3b ust. 3 nie zapewnia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku.”*

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 1 pkt 1) ustawy, administracyjne kary pieniężne wynoszą w przypadkach, o których mowa w art. 40a pkt 1-6 - od 500 zł do 20 000 zł.

Mając na uwadze zebrany materiał dowodowy Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadne jest wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej za niewykonanie obowiązków określonych w art. 3b ust. 3 ustawy. Pismem z dnia 9 stycznia 2026 r., znak D/KO.UH.8361.80.2025 organ zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej. Pismo doręczono przedsiębiorcy w dniu 22 stycznia 2026 r. W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów i co do przesłanek wymiaru kary uregulowanych w art. 40b ust. 4 ustawy oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 § 1 Kpa.

Przedsiębiorca skorzystał z przysługujących mu w powyższym zakresie uprawnień i w piśmie z dnia 27 stycznia 2026 r. (data wpływu 30 stycznia 2026 r.) przedstawił stanowisko w sprawie informując, że w firmie są wdrożone działania mające na celu zapewnienie przestrzegania obowiązującego prawa w zakresie prowadzenia jednostki gastronomicznej, w tym: zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych dla pojemników jednorazowych z tworzyw sztucznych podlegających opłacie użytkownika końcowego i szkoleniu pracowników (w tym sezonowych). Ponadto przedsiębiorca poinformował, że restauracja posiada, stale, na stanie opakowania szklane i z przyczyn „ludzkich” nie zostały one zaproponowane klientom - inspektorom. Obecnie, zgodnie z informacją przedsiębiorcy, restauracja oferuje opakowania alternatywne w postaci pojemników z trzciny cukrowej nie zawierających domieszki tworzyw sztucznych oraz na życzenie wielorazowe ze szkła (słoiki).

Organ wskazuje, opakowania ze szkła (słoiki) spełniają kryteria opakowań alternatywnych, jako wykonanych z tworzywa innego niż tworzywa sztuczne, natomiast w przypadku stosowania opakowań wielokrotnego użytku szczegółowe warunki określono w europejskiej normie zharmonizowanej EN 13429:2004 Opakowania - Opakowania wielokrotnego użytku. Wymienione w tej normie wymogi dotyczące stwierdzania przydatności opakowań do wielokrotnego użytku są następujące: – zamiar wielokrotnego wykorzystania opakowania (tj. celowe zaprojektowanie, przeznaczenie i wprowadzenie do obrotu), – projekt opakowania umożliwiający osiągnięcie wielokrotnej rotacji, – opakowanie można opróżnić/rozładować bez znacznych uszkodzeń i bez zagrożenia dla integralności produktu, zdrowia i bezpieczeństwa, – opakowanie można odtworzyć, wyczyścić, umyć, naprawić przy jednoczesnym utrzymaniu pierwotnej funkcjonalności, - obowiązują ustalenia

umożliwiające wielokrotne wykorzystanie, tj. ustanowiono i uruchomiono system wielokrotnego wykorzystania. Tymczasem przedsiębiorca poza pisemną deklaracją posiadania przedmiotowych opakowań wielokrotnego użytku (szklanych słoików) nie przedstawił żadnych informacji ani dowodów na posiadanie i wdrożenie ww. systemu. Nadto, fakt posiadania opakowań wielokrotnego użytku przedsiębiorca wskazał dopiero po zakończeniu kontroli i wszczęciu postępowania administracyjnego. Okoliczność ta nie została zatem potwierdzona w toku kontroli.

Organ ustalił, że w sprawie nie wystąpiły okoliczności, o których mowa w art. 40b ust. 5 ustawy. Strona nie przedstawiła organowi dowodów i okoliczności wskazujących, że dochowała należytej staranności i uczyniła wszystko, czego można było od niej rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie to nastąpiło wskutek zdarzeń i okoliczności, których strona nie mogła przewidzieć.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 4 ustawy, „*Przy ustalaniu wysokości administracyjnej kary pieniężnej uwzględnia się stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu.*”

Oceniając stopień szkodliwości naruszenia oraz rodzaj i zakres naruszenia organ ustalił, że w należącym do strony lokalu gastronomicznym prowadzono sprzedaż potraw na wynos w produktach jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych, będących opakowaniami. Przedsiębiorca zobowiązany był czynić zadość wymogom wynikającym z art. 3b ust. 3 ustawy, które określają jednoznacznie obowiązek zapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych wymienionych w załączniku nr 6 do ustawy będących opakowaniami, wytworzonych z materiałów innych niż tworzywa sztuczne, w tym innych niż tworzywa sztuczne ulegające biodegradacji, lub dostępności opakowań wielokrotnego użytku. Brak dostępności opakowań alternatywnych istotnie wpływa na realizację celów ustawy, w szczególności w zakresie ochrony środowiska. Organ uwzględnił, iż zakres działalności strony nie jest znaczny - należy ona do grupy małych przedsiębiorców.

Analizując stopień przyczynienia się strony do powstania naruszenia prawa organ zważył, że kontrolowany przedsiębiorca, działając na rynku jako podmiot profesjonalny, ma obowiązek znać i stosować aktualnie obowiązujące przepisy prawa. Strona powinna była dołożyć należytej staranności, aby działalność gospodarcza była prowadzona zgodnie z prawem. W tym stanie rzeczy, nie można przyjąć, iż strona dochowała należytej staranności, jak również, że nie miała żadnego wpływu na powstanie naruszenia, wręcz

przeciwnie, strona nie dochowała wymaganej staranności oraz mogła i powinna podjąć działania, które wyłaczyłyby możliwość powstania naruszenia.

Odnosząc się do okresu trwania naruszenia, organ wskazuje, iż art. 3b ust. 1 i 3 ustawy weszły w życie 24 maja 2023 r. Przedsiębiorca miał zatem wystarczającą ilość czasu na zapoznanie się i wdrożenie obowiązujących przepisów prawa. Co więcej, kontrola została poprzedzona zawiadomieniem o zamiarze jej przeprowadzenia, w którym wskazano jej zakres przedmiotowy. Mimo to, przedsiębiorca zaprzestał naruszeń dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zastosował środek w postaci wymierzenia kary pieniężnej w granicy ustawowej wysokości kary **500,00 zł**, z tytułu niezapewnienia dostępności opakowań alternatywnych do produktów jednorazowego użytku z tworzyw sztucznych.

Zgodnie z treścią art. 40b ust. 6 ustawy, należności z tytułu administracyjnych kar pieniężnych stanowią dochód budżetu państwa.

Przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 111 z późn. zm.).

Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa oraz art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 229) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9 lub za pośrednictwem adresu do doręczeń elektronicznych: AE:PL-83123-25913-ESEDH-27, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wniesione na adres poczty elektronicznej organu pozostawia się bez rozpoznania.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.

5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 132 z późn. zm.) w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Elżbieta Wełnitz-Kędra
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Otrzymują:

1. Strona;
2. a/a.